

White Roses

21 June 2022

By Audrey Ardern-Jones

White Roses

(for my mother)

She never spoke about her early life in Lwów,
She told me about shocks that numbed the pain,
how she left at midnight, a last minute tip-off,
escaping under sheets in pelting ice-cold rain.
She told me about ECT that numbed the pain,
she left without giving a kiss to her mother,
escaping under sheets in pelting ice-cold rain
fearful about the fate of her missing brother:
She left without giving a kiss to her mother,
rushed outside by her father, no time to pack,
fearful about the fate of her missing brother,
a young trainee doctor who never came back.
Rushed outside by her father, no time to pack,
She fled a flowerless city where thousands died,
a young trainee doctor who never came back,
she said a rosary at night, lit a candle and cried.
She fled a flowerless city where thousands died,
she'd high cheek bones, blue eyes, blonde hair,
she said a rosary at night, lit a candle and cried
no mementos of her family to help the despair.
She'd high cheekbones, blue eyes, blonde hair,
she said a rosary at night, lit a candle and cried,
no mementos of her family to help the despair,
she never spoke about her early life in Lwów.

Audrey Ardern-Jones

(Published by Indigo Dreams in 'Doing the Rounds' in 2019)

Білі троянди

(для моєї матері)

Вона ніколи не розповідала про своє раннє життя у Львові,
Вона розповіла мені про шок, який заглушив біль,
як вона пішла опівночі, повідомив в останню хвилину,
тікала під простирадлами під льодяним дощем.
Вона розповіла мені про електрошокову терапію, яка заглушила біль,
вона пішла, не поцілував своїй матері,
тікаючи під простирадлами під льодяним дощем
охоплена страхом, дізнавшись про долю свого зниклого брата:
Вона пішла, не поцілував матері,
Вибігши на вулицю перед батьком, не встигши зібрати речі,
була охоплена страхом, дізнавшись про долю свого зниклого брата,
молодий лікар-стажист, який так і не повернувся.
Вибігши на вулицю перед батьком, не маючи часу зібрати речі,

Вона втекла з неквітучого міста, де загинули тисячі,
молодий лікар-стажист, який ніколи не повернувся,
промовила вночі молитву, запалила свічку і заплакала.
Вона втекла з неквітучого міста, де загинули тисячі,
у неї були високі вилиці, блакитні очі, світле волосся,
промовила вночі молитву, запалила свічку і заплакала
немає таких спогадів про її родину, щоб полегшити відчай.
У неї були високі вилиці, блакитні очі, світле волосся,
промовила молитву вночі, запалила свічку і заплакала:
немає таких спогадів про її родину, щоб полегшити її відчай,
вона ніколи не розповідала про своє раннє життя у Львові.

Translation by **Darina Dvorinchenko**